

Sygn. I C 117/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: stażysta Ewelina Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. kwotę 7.072,26 zł (siedem tysięcy siedemdziesiąt dwa złote dwadzieścia sześć groszy) z odsetkami liczonymi od kwot:

- 1.944,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści cztery złote) ustawowymi od dnia 14.12.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 1.072,56 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi od dnia 23.04.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 1.463,70 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt trzy złote siedemset groszy) ustawowymi od dnia 31.05.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 1.296,00 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych) ustawowymi od dnia 11.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

-- 1.296,00 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych) ustawowymi od dnia 25.08.2015 do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. kwotę 1.467,00 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 117/16

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z oo. z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego Ł. S., w pozwie złożonym w dniu 6 listopada 2015 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym obowiązku zapłaty na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 7072,26 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 1944 zł od dnia 14 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1072,56 zł od 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1463,70 zł od dnia 31 maja 2015r. do dnia zapłaty,
- 1296, zł od dnia 11 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,
- 1296 zł od dnia 25 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) spółka z oo. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym umowę w dniu 17 marca 2014 r., której przedmiotem było wykonywanie usług w zakresie wykonywania okresowych przeglądów aparatury medycznej. Na dowód wykonania przez powoda umowy były wystawiane faktury VAT na łączną kwotę 7072,26 zł.

Pisemnym potwierdzeniem wykonania zleconych przez pozwanego usług jest 5 faktur VAT wystawionych przez powoda w okresie od listopada 2014 r. do sierpnia 2015 r. na łączną kwotę 7072,26 zł:

- (...) z dnia 13 listopada 2014 r. na kwotę 1944 zł z terminem płatności na dzień 13 grudnia 2014r.,
- (...) z dnia 23 marca 2015 r. na kwotę 1072,56 zł z terminem płatności na dzień 22 kwietnia 2015r.,
- (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r. na kwotę 1463,70 zł z terminem płatności na dzień 30 maja 2015r.,
- (...) z dnia 11 maja 2015 r. na kwotę 1296 zł z terminem płatności na dzień 10 czerwca 2015 r.,
- (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 1296 zł z terminem płatności na dzień 24 sierpnia 2015 r.,

Powód wykonał zobowiązanie polegające na dostarczeniu zamówionego towaru, co pozwany potwierdził podpisując faktury VAT. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty w terminie w dniu 8 października 2015 r. pozwany należności nie uregulował.

Zarządzeniem z dnia 22 stycznia 2016 r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu w postępowaniu nakazowym i skierował sprawę do rozpoznania w trybie zwykłym (zarządzenie k 38 akt).

W dniu 9 marca 2016 r. pozwany (...) w C. złożył odpowiedź na pozew.

Pozwany w odpowiedzi przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wniósł o rozłożenie należności na 10 miesięcznych rat oraz o nieobciążanie kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c., ze względu na znaczne zadłużenie szpitala (odpowiedź na pozew k. 42-44 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) spółka z oo. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym umowę w dniu 17 marca 2014 r. nr (...), której przedmiotem było wykonywanie usług w zakresie wykonywania okresowych przeglądów aparatury medycznej (dowód kserokopia umowy k. 19-24 akt).

Na podstawie tej umowy, po wykonania przez powoda świadczenia, była wystawione faktury VAT nr:

- (...) z dnia 13 listopada 2014 r. na kwotę 1944 zł z terminem płatności na dzień 13 grudnia 2014 r. (dowód: faktura k. 28 akt),

- (...) z dnia 23 marca 2015 r. na kwotę 1072,56 zł z terminem płatności na dzień 22 kwietnia 2015r. (dowód: faktura k. 30 akt),
- (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r. na kwotę 1463,70 zł z terminem płatności na dzień 30 maja 2015 r. (dowód: faktura k. 25 akt),
- (...) z dnia 11 maja 2015 r. na kwotę 1296 zł z terminem płatności na dzień 10 czerwca 2015 r. (dowód: faktura k. 32 akt),
- (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 1296 zł z terminem płatności na dzień 24 sierpnia 2015 r. (dowód: faktura k. 34 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, pozwany nie zapłacił należności (dowód: wezwanie k. 9-11 akt, bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-6 akt, kserokopii wezwania do zapłaty k. 9-11 akt, kserokopii umowy k. 19-24 akt, zamówień i faktur k. 25-35 akt., odpisu z KRS k. 13-18, 45 akt, bilansu k. 46-52 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwoty dochodzone pozwem nie zostały przez niego zapłacone. Pozwany wnosił tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda jest zasadne.

Strony łączyły umowy z dnia 17 marca 2014r. nr (...), której przedmiotem było wykonywanie usług w zakresie wykonywania okresowych przeglądów aparatury medycznej. Pisemnym potwierdzeniem wykonania zleconych przez pozwanego usług były wystawiane przez powoda faktury VAT.

Powyższe umowy należy zakwalifikować jako umowy nienazwane, zbliżone do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą swobody umów. Jak stanowi art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód wykonywał usługi przeglądu aparatury medycznej. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi, zgodnie z §4 umowy, powód wystawił faktury, na których były terminy płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości usług oraz formy i sposobu zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z

zobowiązania w terminie. (...) w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanych przez siebie faktur.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany przestał jedynie płacić należność zgodnie z umową. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach. Skoro pozwany nie uścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c.. W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.), która znowelizowała m.in. przepisy dotyczące odsetek zarówno tych wynikających z art. 359 k.c. – tzw. odsetek kapitałowych, jak z art. 481 k.c. – tzw. odsetek za opóźnienie, zmieniającą sposób obliczania odsetek i ich wysokość.

Zgodnie z art. 56 cytowanej ustawy nowelizującej – do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 §1 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność 7072,26 zł z odsetkami liczonymi od chwili wymagalności tj. dnia następnego po dniu zapłaty wynikającym z faktur:

- 1.944,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści cztery złote) ustawowymi od dnia 14.12.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 1.072,56 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi od dnia 23.04.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 1.463,70 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt trzy złote siedemset groszy) ustawowymi od dnia 31.05.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 1.296,00 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych) ustawowymi od dnia 11.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

-- 1.296,00 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych) ustawowymi od dnia 25.08.2015 do dnia 31.12.2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił

żadnego planu zracjonalizowania działalności leczniczej i nie daje rękami poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 250 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 1200 zł - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)